

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2010. november 30. és december 1. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és nyilvánosan kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2010. június 30. napján kihirdetett **3.Fk.381/2008/63.** számú ítéletének az I. r., a II. r., a III. r., az V. r., fk. VI. r. és a IX. r. vádlottakra vonatkozó részét

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

Az I. r. vádlott börtönének tartamát 2 /kettő/ évre enyhíti, vele szemben a közügyektől eltiltás kiszabását mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 /öt/ év próbaidőre felfüggeszti.

A próbaidő tartamára elrendeli az I. r. vádlott pártfogó felügyeletét.

A II. r. vádlott börtönének tartamát 2 /kettő/ év 9 /kilenc/ hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 2 /kettő/ évre enyhíti.

A II. r. vádlott a büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A VI. r. vádlottal szemben alkalmazott joghátrányt 1 /egy/ év próbára bocsátásra enyhíti.

Megállapítja, hogy a próbaidő alatt a VI. r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll.

A vagyonekobbzás összege helyesen:

az I. r. vádlott esetében 105.000.- /egyszázöttezer/ Ft,

a II. r. vádlott esetében 240.000.- /kettőszáznegyvenezer/ Ft.

Az V. r. vádlottal szemben 1.500.- /egyezerötszáz/ Ft,

a IX. r. vádlottal szemben 12.000.- /tizenkettőezer/ Ft összegben vagyonekobbzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek az I. r., a II. r., a III. r., az V. r., fk. VI. r. és a IX. r. vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 3 év börtönre, 3 év közügyektől eltiltásra, valamint 200.000.- forint pénzmellékbüntetésre,

a II. r. vádlottat kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette, megszerzéssel elkövetett csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

a III. r. vádlottat kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra,

az V. r. vádlottat csekély mennyiségre átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége, megszerzéssel elkövetett csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétsége, tizennyolcadik életévét be nem töltött személy részére átadással, csekély mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt - halmazati büntetésül - 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönre,
Fkf.I.337/2010/12.

fk. VI. r. vádlottat átadással elkövetett csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétsége, megszerzéssel elkövetett csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés

vétsége miatt - halmazati büntetésül - 6 hónap, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett fiatakorúak fogházára,

a IX. r. vádlottat átadással elkövetett csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétsége, megszerzéssel elkövetett csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 9 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett fogházra ítélte.

Rendelkezett I., II. és III. r. vádlottak esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, I. és II. r. vádlottak vonatkozásában személyenként 150.000.- forint összegben vagyonek Kobzást rendelt el. Megállapította, hogy a VI. r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról annak meg nem fizetése esetén, rendelkezett a bűnjelekről. A felmerült bűnügyi költségből I. r. vádlottat 33.262.- forint, II. r. vádlottat 117.268.- forint, III. r. vádlottat 158.542.- forint, V. r. vádlottat 44.782.- forint, VI. r. vádlottat 48.382.- forint, IX. r. vádlottat 113.749.- forint megfizetésére kötelezte, míg 223.910.- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:

Az ügyész, a III. r. vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása érdekében. A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva a tényállás kiegészítése és helyesbítése, a jogszabályi helyek kiegészítése, valamint a bűnösségi körülmények helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítélet I., II., III., V., VI., IX. r. vádlottakra vonatkozó részét változtassa meg, a III. r. vádlottal szemben kiszabott börtön és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, I. r. vádlottal szemben 240.000.- forint, II. r. vádlottal szemben 450.000.-forint, V. r. vádlottal szemben 2.000.- forint, míg a IX. r. vádlottal szemben 12.000.- forint összegben rendeljen el vagyonek Kobzást, állapítsa meg, hogy a VI. r. vádlott a próbaidő tartama alatt áll pártfogó felügyelet alatt. Egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

Fellebbezett továbbá az I. r. vádlott és védője enyhítés, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása,

II. r. vádlott védője enyhítés,

III. r. vádlott védője enyhítés,

V. r. vádlott védője enyhítés érdekében. A védő a fellebbezési eljárás során az V. r. vádlott a Btk. 282/B. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (7) bekezdés b) pontja

szerint minősülő és büntetendő bűncselekmény alóli felmentését indítványozta az enyhítésre irányuló fellebbezés mellett.

A VI. r. vádlott védője enyhítés,

IX. r. vádlott enyhítés, valamint védője részbeni felmentés, egyebekben enyhítés érdekében.

Az ítélet tábla a fellebbezések közül az I., II. és VI. r. vádlott vonatkozásában az enyhítésre irányuló fellebbezéseket ítélte alaposnak. A főügyészség vagyonelemekre vonatkozó álláspontját részben osztotta.

- o -

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adatai, valamint az I., II., III., V. és VI. r. vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára - az első fokú ítélet tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

Az I. r. vádlott a szülei segítségével gabonakereskedelemmel foglalkozó vállalkozást alapított, amelyben jelenleg is dolgozik, havi jövedelme 150-200.000.- forint. Korábbi élettársi kapcsolata megszakadt, az abból született gyermeke tartására havonta 10.000.- forint gyermektartásdíjat fizet. Jelenlegi élettársa varrónő, aki 15 hetes veszélyeztetett terhes, önálló jövedelemmel nem rendelkezik. Őt az I. r. vádlott tartja el. Saját kiskorú gyermekén túl élettársa gyermekét is tartja. A bűncselekmény elkövetését megbánta.

A II. r. vádlott segéd munkásként dolgozik egy nyílászárókat beépítő cégnél, havi jövedelme 110-120.000.- forint. A II. r. vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta.

A III. r. vádlott esetében az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet nem jogerősen 30 %-os egészségkárosodást állapított meg.

Az V. r. vádlott édesapja vállalkozásában dolgozik, havi jövedelme 70.000.- forint. Az V. r. vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta.

Fkf.I.337/2010/12.

Fk.VI. r. vádlott alkalmi munkában állványépítéssel foglalkozik, ebből származó havi jövedelme 60-80.000.- forint. Édesanyjával, nagymamájával és testvérével lakik együtt. Szülei különváltan élnek, de rendszeres kapcsolatot tart az édesapjával.

Tényállás I. pont:

A tényállás e pontjában írt 300 gramm marihuána a III. r. vádlottól vásárolt mennyiségből származik, és ennek beszerzésében működött közre az I. r. vádlott.

A III. r. vádlottól történt első két vásárlásért az I. r. vádlott - közreműködéséért - 20-20.000.- forintot kapott a II. r. vádlottól.

A harmadik vásárlás ellenértéke - helyesen - 60.000.- forint volt, ezt számolták be az I. r. vádlott munkájába.

Az I. r. vádlott által megszerzett, illetőleg a II. r. vádlottnak továbbadott és **(név)**-nek értékesített, összesen 1010 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 7,732 gramm delta-9-THC, míg a II. r. vádlott által megszerzett 1000 gramm marihuána 7,73 delta-9-THC-t tartalmazott. Ez a mennyiség mindkét vádlott esetében meghaladta a csekély mennyiség felső határát, de nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát.

Tényállás II. pont:

Az V. r. vádlott összesen három alkalommal értékesített a IV. r. vádlottnak marihuánát.

Fk.VII. r. vádlott - helyesen - 2500.- forint/gramm áron vásárolt a II. r. vádlottól marihuánát.

A le nem foglalt kábítószeres hatóanyag-tartalma 0,02-12 tömegszázalék között változott.

Az V., VI. és IX. r. vádlottak esetében a le nem foglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma nem haladta meg a csekély mennyiség felső határát.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt a másodfokú bíróság a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

- o -

Az ítélet tábla álláspontja szerint az V. és IX. r. vádlottak részfelmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az

elsőfokú bíróság a vádlotti védekezőkkel szemben - mely az V. r. vádlottnál arra irányult, hogy nem tudott arról, mely szerint a tőle kábítószer vásárló személy nem töltötte be a 18. életévét, illetőleg IX. r. vádlott esetében, hogy nem értékesített kábítószer, csak fogyasztott - a terhelő bizonyítékokat elfogadva az V. és IX. r. vádlottak bűnösségét valamennyi, a terhükre rótt bűncselekményben megállapította.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta, részletesen számot adott arról, hogy mely cselekmények kapcsán milyen bizonyítékokat fogadott el, illetőleg milyen tényekből következtetett V. és IX. r. vádlottak bűnösségére. Okfejtése logikus és az mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek.

A bizonyítékok értékelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor. Így a tényállást támadó és kizárólag a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések e vádlottak esetében eredményre nem vezethettek.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az általa megállapított tényállás alapján a vádlottak bűnösségére következtetett és a cselekmények minősítése is törvényes. E vonatkozásban csak annyiban szorul pontosításra, hogy a cselekmények minősítése során az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzatainál a fordulatot arab számmal kell jelölni, a Legfelsőbb Bíróság 61/2008. BK vélemény 3. a) pontja értelmében. Megjegyzi továbbá, hogy V. r. vádlott esetében a minősítésénél az életkort betűvel kell írni.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorulnak:

Az ítélet tábla minden vádlott vonatkozásában további enyhítő körülményként értékelte a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állást, hiszen az eljárás több mint négy éve folyamatban van.

I. r. vádlott esetében a büntetlen előéletet mellőzte enyhítő körülményként értékelni, mert a fiatal felnőtt kor mellett enyhítő körülményként a büntetlen előélet ekként már nem értékelhető. Az I. r. vádlott javára további enyhítő körülmény a megbánó magatartás, az, hogy élettársa kiskorú gyermekét is

Fkf.I.337/2010/12.

neveli, illetőleg, hogy veszélyeztetett terhes élettársa eltartásáról is gondoskodik, hiszen önálló jövedelemmel nem rendelkezik.

A II. r. vádlott esetében további enyhítő körülmény a megbánó magatartás. Ezzel szemben mellőzte a halmazatot súlyosító körülményként értékelni tekintettel arra, hogy a bírói gyakorlat csak a kettőnél több bűncselekmény halmazatát tekinti súlyosító körülménynek (56/2007. BK vélemény). Mellőzte továbbá, hogy az ő cselekvősége által jutottak hozzá a fogyasztók a kábítószerhez, mert ez a magatartás maga a bűncselekmény, amiben a bíróság bűnösségét megállapította.

Az V. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság mellőzte a büntetlen előélet enyhítő körülményként történő értékelését, mert a fiatal felnőtt kor mellett ez már nem értékelhető. Ugyanakkor további enyhítő körülmény a megbánás.

A VI. r. vádlott esetében a büntetlen előéletet mellőzi enyhítő körülményként értékelni tekintettel arra, hogy a VI. r. vádlott fiatalkorú volt a bűncselekmény elkövetésekor. Ugyancsak mellőzte a halmazatot tekintettel arra, hogy a bírói gyakorlat csak a kettőnél több bűncselekmény halmazatát tekinti súlyosító körülménynek.

A IX. r. vádlott esetében a részbeni **bűnösségre is kiterjedő** beismerő vallomást tekintette a másodfokú bíróság enyhítő körülménynek és a IX. r. vádlott esetében is mellőzte a halmazatot a fentiekben megjelölt indokokra figyelemmel súlyosító körülményként értékelni.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett az ítélet tábla álláspontja szerint I. r. vádlott esetében, feltáró jellegű beismerő vallomására - amivel hozzájárult a bűncselekmények teljes körű felderítéséhez -, az alkalmi jellegű elkövetésre, lényegében közreműködő szerepére, rendezett életvitelére figyelemmel indokolt a vele szemben kiszabott büntetés enyhítése. Ezért mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az I. r. vádlott börtönének tartamát 2 évre enyhítette, egyben mellőzte közügyektől eltiltását.

Ezen felül a jelentős időmúlásra, a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állásra, valamint a bűncselekményben betöltött szerepére figyelemmel az ítélet tábla álláspontja szerint szükségtelen az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása a büntetési célok elérése érdekében. Ezért a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 89. § (1) és (2), (3) bekezdése alapján 5 év próbaidőre felfüggesztette.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének eredményes elteltéhez az I. r. vádlott rendszeres figyelemmel kísérése szükséges, ezért elrendelte pártfogó felügyeletét a Btk. 82. § (1) bekezdés d) pontja alapján.

A jelentős időmúlásra, a hosszú büntetőeljárásra figyelemmel, a megbánást tanúsító büntetlen előéletű II. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés eltúlzott, ezért főbüntetését az ítélőtábla 2 év 9 hónapra, mellékbüntetését 2 évre enyhítette. E vádlott vonatkozásában a felsorolt enyhítő körülményekre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható a Btk. 47. § (3) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a legsúlyosabban minősülő bűncselekményt megvalósító III. r. vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés, valamint eggyel enyhébb végrehajtási fokozat és az 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés arányos, annak sem súlyosítása, sem enyhítése nem indokolt.

Ugyancsak V. és IX. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések, valamint a felfüggesztés próbaideje arányos, ezért azok enyhítése nem indokolt.

A VI. r. vádlott esetében különös tekintettel arra, hogy a bűncselekmény elkövetésekor fiatakorú volt, a terhére megállapított 2 rendbeli vétség 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés aránytalanul súlyos, így a VI. r. vádlottal szemben alkalmazott joghátrányt az ítélőtábla a Btk. 117. § (1) és (2) bekezdése alapján 1 év próbára bocsátásra enyhítette. Egyben megállapította, hogy a Btk. 119. § értelmében a próbára bocsátás ideje alatt a VI. r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az I. és II. r. vádlott esetében vagyoneklobzást rendelt el, azonban annak összegét tévesen állapította meg.

Az I. r. vádlott esetében a helyesbített tényállásból következően megállapítható, hogy a tényállás I. pontjában a III. r. vádlottól történő első két vásárlásban való közreműködésért a II. r. vádlottól alkalmanként 20.000.- forintot kapott, majd a harmadik vásárlás ellenértékét úgy rendezték a III. r. vádlottal, hogy abba 60.000.- forintot saját munkát vállalt az I. r. vádlott. Ezen felül a megállapított tényállás szerint az I. r. vádlott (név)-nek két alkalommal, alkalmanként 5 gramm marihuánát értékesített, összesen 5.000.- forint értékben. Mindezek

Fkf.I.337/2010/12.

figyelembe vételével az ítélőtábla az I. r. vádlott esetében a vagyoneklobzás összegét 105.000.- forintra helyesbítette (20.000.- + 20.000.- + 60.000.- + 5.000.- forint).

A II. r. vádlott saját vallomása szerint a III. r. vádlottól vásárolt marihuána rossz minőségű volt, ezért meg kellett azt tisztítani és az 250 grammból kb. 80-90 gramm marihuánát lehetett porciózni és értékesíteni. Ezért a vagyonekbevételek összegének megállapításánál az ítélet tábla 2 x 80 gramm, azaz összesen 160 gramm marihuána 1.500.- forint/gramm áron értékesítését vette alapul, Így a II. r. vádlott esetében 240.000.- forint a vagyonekbevételek összege.

Nem volt következetes az elsőfokú bíróság, ugyanis az általa megállapított tényállás alapján az V. és IX. r. vádlottakat illetően nem határozott vagyonekbevételekről. Az V. r. vádlott esetében ez - háromszori értékesítés IV. r. vádlott részére 500.- forintos áron - 1.500.- forint. A IX. r. vádlott esetében - háromszor 1 gramm marihuána értékesítése 2.500.- forint/gramm árban IV. r. vádlottnak, majd 1 gramm speed értékesítése 3.500.- forint értékben IV. r. vádlottnak és további 0,05 gramm speed értékesítése 1.000.- forint összegben IV. r. vádlottnak - ez összesen 12.000.- forint. Erre figyelemmel az ítélet tábla V. és IX. r. vádlottakkal szemben ilyen összegben vagyonekbevételezt rendelt el a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

Megjegyzni az ítélet tábla, hogy az egységes bírói gyakorlatra figyelemmel nem ütközik súlyosítási tilalomba, ha a másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában a törvény kötelező rendelkezése alapján rendelt el vagyonekbevételezt (Ítélet táblai határozatok 2007/4. számú jogeset).

Az elsőfokú bíróság a jogszabályi helyeket döntően helyesen sorolta fel, azonban nem hivatkozott a Btk. 286/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjára, a Btk.é. 23. § (1) bekezdés (b) pontjára, valamint V. r. vádlott esetében a Btk. 43. § a) pontjára, ezért a jogszabályhelyre történő hivatkozást az ítélet tábla jelen határozatával pótolta.

Mindezeket túl II. és III. r. vádlottak esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetés jogszabályi alapja helyesen a Btk. 53. §, 55. § (1) bekezdés, hiszen az elsőfokú bíróság az elkövetéskori törvényt alkalmazta. V. és IX. r. vádlottak esetében pedig a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 89. § (1) és (3) bekezdése.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezéseket részben alaposnak ítélve az elsőfokú bíróság ítéletének I., II., III., V., VI. és IX. r. vádlottakra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2010. december 1.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Fkf.I.337/2010/12. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Fk.381/2008/63. számú ítéletének az I. r., a II. r., a III. r., az V. r., Fk. a VI. r., a IX. r. vádlottakra vonatkozó és jelen ítélettel meg nem változtatott része 2010. december 1. napján jogerős és - az I., V., IX. r. vádlottak esetében fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2010. december 1.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke